

A gólyáknak

Szeretném üdvözölni az elsősöket a Révai tagjaiként, egy nagy múltú iskola gólyautánpótlásaiként. Minket, "veterán" gólyákat is örömmel tölt el ifjú tanoncaink érkezése az iskolába, hiszen a kiröpült gólyák helyett "vérfrissítést" kap iskolánk, melyet lehet tekinteni villanyoszlopnak is (nem fizikáról lesz szó), hisz minden gólya a villanyoszlop aljáról kapaszkodik egyre feljebb, próbálgatja a szárnyait, hogy a csúcshoz érve végleg elrepülhessen. De addig még hosszú az út, és reméljük, hogy ez az út kellemesen fog számotokra eltelni. Felhívnam ifjú révaistáink figyelmét néhány apró dologra, miszerint iskolánk nemcsak a tudást igyekszik gyarapítani, hanem kiemelkedő sportteljesítményekre is sarkall. Ennek egyik jele, pl. hogy a büfé az újépület földszintjén van. Ha beállnánk a büfé elé rögtön becsengetés után, láthatnánk, hogy a legedzettebb atléták Carl Lewist megszégyenítő sebességgel vágódnának le akár a másodikról is a sokat ígérő csokisfánk, pizzástekercs, kóla, kávé stb. felé. Ugyanez érvényes visszafelé becsöngetéskor, némi magaslati levegővel vegyítve, ha pl. valakinek a 2-on van órája. Tájékozódási futásra is van lehetőség, ez főleg az említett fiatal gólyákra vonatkozik, akik talán még nem szokták meg annyira ezt a környezetet, bár a térkép elég bonyolult, és megtévesztésként "Teremrend" néven áll az első emeleten. Itt minden osztály személyre szólóan láthatja az ellenőrzési pontokat, óráról órára vetítve. Megemlíteném, hogy az ellenőrző bírák nagy többsége az oroszlanbarlangból, közismertebb nevén a "tanáriból" jön ki, ahol a versenyzők neveit tartalmazó füzetet, ún. naplót hoznak magukkal, hogy aztán kérdezősködjének, majd rovátkákat írjanak bele. Tesi órán érdemes mindig révais pólóban megjelenni, mert Kovács György "Miért nincs rajtad révais trikó? 2 mászás" kezdetű nagyszerű kérdése után meglehetősen mellbevágó élménye lehet férfiú sportolóinknak. A sportok terén a kerékpározás szerelmeseinek is biztosítanak lehetőségeket, hisz végtelen mennyiségben lehet majd pedálozni. Ha már a rövidtávról esett szó, nézzük a hosszabb távot is. Az iskolának nincs ugyanis menzája. A menzán akadálypálya (táskákon át az asztalig), majd kifelé ugyanez, csak kissé elégedettebben (vagy kevésbé, a kajától függ), aki a bűvárokodást kedveli, az is talál gyakorló pályát magának, hisz bűvároknál alapkövetelmény, hogy hosszú ideig vissza tudják tartani a lélegzetüket. Erre a célra kiválóan alkalmasak az iskola olykor dohányfüstös WC-i. Na, de nézzük a tantárgyakat, az iskola környékének szórakozóhelyei tükrében. Van pl. Magyar (büfé) - óra, de lehet kérdő - kijelentő mondatokat szerkeszteni: WANSÖR?! Aki szereti a jól megérdemelt munka gyümölcsét (vadásznövendékeknek ajánljuk), az szereti a Trófeát, ill. aki orvosnak tanul, szívesen ismerkedik a biológiai vesztegár fogalmával (Karantén). Elvégre az iskola az életre nevel, nemde? Nem lesz nehéz megszokni az új környezetet, csak idő kell hozzá. Mindannyian kis gólyaként kezdtük, és mostanság néha túl magabiztosan kelepelünk.

Az ember félne, kíváncsisága egy idő után átalakul otthonossá, magabiztossá, és egyszer majd a ti dolgotok lesz gondoskodni az utáthatok jövőről - emlékezve arra, hogy mennyi bizonytalansággal fogtuk meg először mi is a baglyos kilincset - és segíteni az elkövetkező ifjoncoknak, ha például azt halljuk, mi az a K2?